

Sygn. akt: I C 320/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Grobelny
Protokolant:	starszy protokolant Jakub Markiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 roku w Świnoujściu na rozprawie

sprawy z powództwa **D. M., A. C. (1)**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 3702,48 zł (trzech tysięcy siedmiuset dwóch złotych i czterdziestu ośmiu groszy) z odsetkami:

- a. ustawowymi od dnia 12 stycznia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku;
- b. ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. ustala, że roszczenia stron o zwrot kosztów procesu znoszą się wzajemnie.

Sygn. akt I C 320/15

UZASADNIENIE

Powodowie D. M. i A. C. (1) wystąpili przeciwko (...) S.A. w W. z powództwem o zapłatę kwoty 10.100 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2013r. do dnia zapłaty. Ponadto wnieśli o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów sądowych według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że w dniu 09 grudnia 2012r. na samochodzie marki P. nr rej. (...), należącym do powodów, powstała szkoda, za którą w ramach dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego – (...), odpowiedzialność ponosi pozwany (...). Okoliczność ta jest bezsporna, ponieważ pozwany wypłacił odszkodowanie, jednak nie w pełnej wysokości, a przedmiotowe postępowanie dotyczy nie zasady odpowiedzialności, a wysokości należnego odszkodowania. W dniu 12 grudnia 2012r. pozwany wykonał kalkulację naprawy, na podstawie której określił koszt naprawy pojazdu powodów na kwotę 38.954,11 zł brutto. Następnie na podstawie decyzji z dnia 07 stycznia 2013r. przyznał powodom odszkodowanie w wysokości 29.347,26 zł. Powodowie nie zgodzili się z wysokością przyznanego odszkodowania i pismem z dnia 06 lutego 2013r. wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 32.580,12 zł. Do wezwania załączyli kalkulację naprawy wykonaną przez niezależnego rzeczoznawcę, w której koszt naprawy uszkodzonego pojazdu został określony na kwotę 61.558,38 zł netto. Koszt uzyskania kalkulacji został w wysokości 300

zł brutto pokryty przez powodów. Był to wydatek uzasadniony, ponieważ powodowie nie posiadają specjalistycznej wiedzy z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego. Koszt ten stanowi szkodę powodów w związku z nienależnym wykonaniem przez pozwanego umowy ubezpieczenia. Pismem z dnia 25 lutego 2013r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Kwota dochodzona w niniejszym procesie stanowi część różnicy pomiędzy przyznanym odszkodowaniem oraz kosztem uzyskania kalkulacji naprawy a odszkodowaniem wypłaconym i nie wyczerpuje całości roszczeń powodów związanych z przedmiotowymi szkodami. Powodowie z tego samego tytułu wytoczyli już powództwo, które na mocy Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 13 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt (...) zostało oddalone. Sąd procedując w tej sprawie nie zajmował się jednak sprawą meriti, a jedynie dostrzegł uchybienie związane z legitymacją procesową czynną, co skutkowało oddaleniem powództwa. Roszczenie w zakresie żądania odsetek ustawowych oraz termin ich naliczania wynika z przepisu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej w związku z art. 817 § 1 kc, zgodnie z którym ubezpieczyciel zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Pozwany wykonał kalkulację naprawy w dniu 12 grudnia 2012r., a zatem w tym dniu posiadał już informację o szkodzie i licząc od tej daty, termin 30 dniowy upłynął w dniu 11 stycznia 2013r. Od następnego dnia poszkodowany jest uprawniony do naliczania i żądania zapłaty odsetek ustawowych od należnego odszkodowania.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał, że zawarł ze współnikami spółki cywilnej (...) umowę dobrowolnego ubezpieczenia (...) z okresem ubezpieczenia od dnia 08 grudnia 2012r. do dnia 07 grudnia 2013r. obejmującą pojazd marki P. (...). Do tej umowy mają zastosowanie ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą Zarządu (...) nr (...) z dnia 31 stycznia 2012r. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz współników spółki cywilnej (...) kwotę 29.347,26 zł obejmującą koszt naprawy pojazdu ustalony zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia (...) w kwocie netto, bowiem suma ubezpieczenia została określona w kwocie netto bez podatku VAT, gdyż ubezpieczonemu przysługiwało prawo odliczenia podatku VAT naliczonego przy nabyciu pojazdu. Pierwotnie sporządzony przez pozwanego kosztorys na kwotę 31.670,01 zł netto (38.954,11 zł brutto) zawierał błędy, został więc skorygowany do kwoty 29.347,26 zł i ta kwota w pełni zaspokaja roszczenia ubezpieczonego. Wobec tego, iż ubezpieczony nie naprawił pojazdu, a tym samym nie przedłożył pozwanej faktur dokumentujących naprawę pojazdu, zgodnie z umową ubezpieczenia (...) oraz ogólnymi warunkami ubezpieczenia, wysokość odszkodowania powinna zostać ustalona przez pozwaną lub na jej zlecenie w wariantcie optymalnym w oparciu o postanowienia (...) zgodnie z którymi koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie ceny części oryginalnych serwisowych pomniejszonych o 55% w przypadku pojazdu o okresie eksploatacji od (...) do (...) lat (jak w przypadku przedmiotowego pojazdu), w oparciu o ceny części oryginalnych, ale nie serwisowych, czy też o ceny części porównywalnych jakości. Jeżeli w systemach A. lub E. dostępne są części różnego rodzaju, wysokość odszkodowania ustala się uwzględniając części o najniższej cenie. Stawki za roboczogodzinę powinny odpowiadać średniej stawce za usługi stosowanej przez warsztaty działające na terenie zamieszkania ubezpieczonego i są ustalane przez pozwanego. Sporządzony natomiast na zlecenie poszkodowanych kosztorys jest nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sporu między stronami, gdyż został sporządzony w oderwaniu od treści OWU, które są dla stron wiążące. Pozwany nie jest zobowiązany do pełnej rekompensaty szkody, jak w przypadku ubezpieczenia OC. Nadto, w kosztorysie sporządzonym na zlecenie ubezpieczonych jednostronnie uwzględniono kwalifikacje uszkodzeń niektórych części pojazdu, które nie zostały ujawnione w trakcie dokonanych przez pozwanego oględzin. W sposób nieuzasadniony i jednostronny zmieniono niektóre kwalifikacje z naprawy elementów na ich wymianę (drzwi), bądź zakwalifikowano całe zespoły zamiast uszkodzonych ich części. Kosztorys zawiera ceny najdroższych części zamiennych, co jest rażąco sprzeczne z OWU. Zawyżone też zostały stawki za roboczogodzinę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Cywilna C. A., M. D. F. mająca swoją siedzibę w Ś. przy ul. (...) zawarła w dniu 07 grudnia 2012r. z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego (...)(...) pojazdu marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od dnia 08 grudnia 2012r. do dnia 07 grudnia 2013r.

(bezsporne)

W dniu 09 grudnia 2012r. ubezpieczony samochód marki P. (...) został uszkodzony w garażu (...) przy ul. (...) w Ś.. O uszkodzeniu pojazdu powód zawiadomił Policję i pozwanego w dniu 09 grudnia 2012r. Sprawcy przestępstwa nie ustalono.

(bezsporne)

Powyższy samochód ciężarowy marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji (...), pozostawał w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia i dacie szkody współwłasnością A. C. (1) i D. M..

(bezsporne)

Pismem z dnia 07 stycznia 2013r. pozwany przyznał Spółce Cywilnej (...) odszkodowanie w kwocie 29.347,26 zł, która została następnie wypłacona. Pozwany odmówił natomiast wypłaty odszkodowania w pozostałym zakresie.

(bezsporne)

Należne powodom odszkodowanie w związku ze zdarzeniem z dnia 09 grudnia 2012r. wynosi 33.049,74 zł netto (40.651,18 zł brutto).

(dowód: częściowo opinia biegłego sądowego L. C. - k. 88-107,

uzupełniająca opinia biegłego sądowego L. C. - k. 131-148,

polisa - k. 6-7,

(...) ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych - k. 8-13)

W dniu 09 maja 2014r. powód D. M. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. z powództwem o zapłatę kwoty 10.100 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2013r. do dnia zapłaty. Wyrokiem z dnia (...) Sąd Rejonowy w Świnoujściu w sprawie o sygn. akt (...) oddalił powództwo D. M. z uwagi na brak czynnej legitymacji procesowej do samodzielnego dochodzenia odszkodowania z tytułu zdarzenia z dnia 09 grudnia 2012r. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 24 marca 2015r.

(dowód: akta sprawy (...))

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uzasadnienie.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie zaś do treści art. 805 § 2 pkt 1 kc świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że strony łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego - (...) oraz że w dniu 12 grudnia 2012r. zaistniał objęty tą umową wypadek ubezpieczeniowy, rodzący po stronie

pozwanego obowiązek zapłaty odszkodowania. Spornym była natomiast jedynie kwestia wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Do określenia wysokości należnego powodowi odszkodowania w pierwszej kolejności należało odwołać się do treści łączącej strony umowy. Bezspornym było przy tym to, że do łączącej strony umowy zastosowanie znajdowały (...) Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych. Z treści polisy wynika, że powodowie skorzystali z wariantu serwisowego ubezpieczenia. Ponadto okolicznością niekwestionowaną przez strony było to, że powodowie nie udokumentowali naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT. Należne powodowi odszkodowanie powinno więc zostać ustalone na podstawie (...). Zgodnie z tym przepisem odszkodowania miało zostać ustalone na podstawie wyceny sporządzonej o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu;
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) SA w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty działające na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby, o której mowa w §(...);
- 3) cen części zmiennych zawartych w systemie A. lub E. ustalonych w wariantcie optymalnym;
- 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A. lub E..

Stosownie do treści § (...) w przypadku wariantu optymalnego koszty naprawy miał być ustalone z uwzględnieniem:

- a) cen części oryginalnych serwisowych, pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu,
- b) cen części oryginalnych,
- c) cen części porównywalnych jakości.

W związku z tym, że wysokość szkody była sporna w sprawie przeprowadzony został dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego. Niewątpliwie treść OWU nie może być interpretowana w ten sposób, że odszkodowania mogło być ustalane w sposób arbitralny przez pozwanego. Oczywistym jest jednak to, że opinia biegłego sądowego powinna uwzględniać treść łączącej strony umowy. Pierwsza opinia biegłego sądowego L. C. była wadliwa, gdyż biegły nie uwzględnił tej okoliczności. Natomiast w opinii uzupełniającej biegły określić wysokość należnego powodowi odszkodowania z uwzględnieniem treści OWU. Opinia ta nie została zakwestionowana przez strony, jej prawidłowość nie budziła również wątpliwości Sądu. Z opinii wynika jednoznacznie, że w przypadku pojazdu powodów nie wystąpiła szkoda całkowita. W związku z tym odszkodowanie powinno być określone na podstawie § (...), z uwzględnieniem 55 % współczynnika pomniejszenia (wynikającego z § (...)a (...)). Dlatego należne powodowi odszkodowanie powinno zgodnie ze stanowiskiem biegłego wynieść powinna 33.049,74 zł netto. W związku z tym, że powodowi wypłacone zostało już przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 29.347,26 zł zasądzeniu na rzecz powodów podlegała kwota 3.702,48 zł (33.049,74 zł - 29.347,26 zł). Powodowie nie kwestionowali stanowiska pozwanego, że należne im odszkodowanie powinno zostać określone bez uwzględnienia podatku VAT.

Na rzecz powodów podlegały również zasądzeniu odsetki od powyższej kwoty. Zgodnie z art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie zaś do treści art. 481 § 2 kc (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015r.) jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wiarygodność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Art. 481 § 2 kc (w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 stycznia 2016r.) stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Art. 455 kc stanowi, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Art. 817 § 1 kc stanowi zaś, że ubezpieczyciel obowiązany

jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powodowie dochodzili odsetek ustawowych od dnia 12 stycznia 2013r. i wątpliwości Sądu nie budzi, że ich roszczenie było już w tym dniu wymagalne.

W ocenie Sądu nie zasługiwało na uwzględnienie roszczenie powodów o zasądzenie kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej opinii. Sąd podziela przy tym stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone m.in. w uchwale z dnia 18 maja 2004r. (III CZP 24/04, LEX nr 106617), iż „odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego”. Niniejsza sprawa dotyczyła jednak umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco, a treść opinii prywatnego rzeczoznawcy nie uwzględnia zapisów umowy dotyczących szacowania wysokości szkody. W związku z tym nie można uznać, że wydatek na tę opinię był uzasadniony w okolicznościach niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie I i II wyroku.

Wątpliwości Sądu nie budziło, że pozew wniesiony w niniejszej sprawie nie podlegał odrzuceniu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, pomimo że w tutejszym sądzie toczyło się postępowanie o zapłatę odszkodowania z tytułu przedmiotowego wypadku, zakończone oddaleniem powództwa. Z akt sprawy(...)wynika bowiem jednoznacznie, że powodem oddalenia powództwa był brak czynnej legitymacji procesowej po stronie powoda D. M. do samodzielnego dochodzenia roszczenia.

Ustalenia w niniejszej sprawie Sąd poczynił na podstawie niekwestionowanych przez strony dokumentów i uzupełniającej opinii biegłego sądowego L. C.. Z przyczyn powołanych już powyżej Sąd uznał, że podstawą ustalenia wysokości odszkodowania powinna być uzupełniająca opinia sądowa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc. Zgodnie z tym przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Sąd uznał, że w związku z uwzględnieniem powództwa w 36,65 % celowym jest ustalenie, że roszczenia stron o zwrot kosztów procesu znoszą się wzajemnie.

(...)